

Dnevnik bez žigova

Branko Meštrić, Zagreb

O planinarskim obilaznicama pisalo se već mnogo puta u ovom časopisu, a među planinarima se i danas često raspravlja o njihovim koncepcijama, smislenosti i važnosti za samo planinarstvo. Hrvatska planinarska obilaznica (HPO) svakako je, kao naša primadona, glavna i u tim raspravama, poglavito o tome koje su joj kontrolne točke, koje bi još trebale biti, a koje su »bez veze«. Ovo, međutim, nije članak o tome.

Nije ovo članak ni o čarima traženja žigova po vrhovima, »ugodnim« iznenađenjima kad ustanoviš da je netko odnio ili uništio žig, o umrljanim rukama od razlivenne boje – ili o pokušajima utiskivanja »suhog« žiga, kad nema ni boje ni jastučića. Možda i to ima svoje čari i nećemo to osporavati. Ovo je priča o planinaru koji je obišao više od stotinu kontrolnih točaka i primio posebno priznanje HPO-a, a nikad nije udario ni jedan žig u dnevnik obilaznice. Da ne bi bilo zabune, razjasnimo da on, dakako, ima dokaze obilaska svih stotinu kontrolnih točaka.

Nadam se da smijem dalje pisati u prvom licu jer – radi se o meni! Moji su dokazi, naravno, fotografije, konkretnije: digitalne fotografije. Upravo kad sam počeo ozbiljnije hodati po planinama, počelo je i doba digitalnih fotoaparata, pa je jedan takav uređaj postao dio moje standardne planinarske opreme. Nikad se nisam zatekao na nekom vrhu bez aparata niti s praznim baterijama (dobro, priznajem: jednom sam na Vodenici bio bez aparata, ali sam

Širom Hrvatske u opticaju je 4000 dnevnika Hrvatske planinarske obilaznice

se tom prilikom snimio mobitelom). Dapače, dogodilo se da je jednom neka novinarska (!) ekipa dotrčala na Bjelolasicu, pripremila se za slikanje, a onda utvrdila kako im je fotoaparat ostao u autu! Naravno da sam im iste večeri e-mailom poslao fotografije koje sam snimio svojim aparatom i tako ih riješio nevolje.

No, vratimo se fotografijama. Čini mi se da su one čak i vjerodostojniji dokaz, jer žig u dnevnik može utisnuti i netko drugi. Pravila za obilazak HPO-a doduše daju mogućnost da se posjet kontrolnoj točki u iznimnim slučajevima, kad nema žiga, dokaže i fotografijom, no u pra-

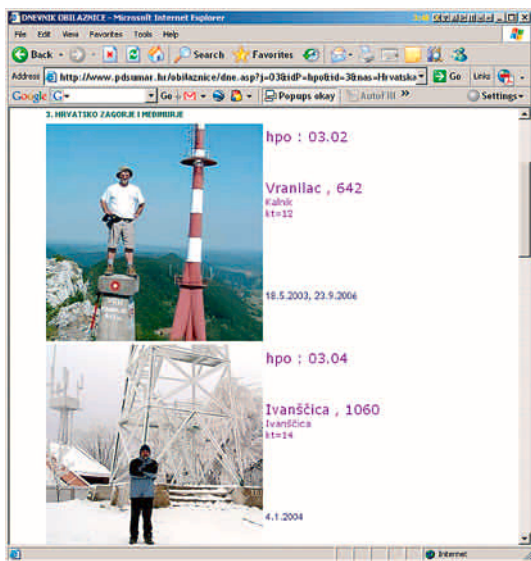
Ovo je priča o planinaru koji je obišao više od stotinu kontrolnih točaka i primio posebno priznanje HPO-a, a nikad nije udario ni jedan žig u dnevnik obilaznice. Da ne bi bilo zabune, razjasnimo da on, dakako, ima dokaze obilaska svih stotinu kontrolnih točaka

Obilaznice i internet

Na internetskoj adresi www.pdsumar.hr/obilaznice PD »Šumar« je uspostavilo sustav koji omogućuje članovima, ali i svim drugim zainteresiranim planinarima, da prijavljuju svaki posjet nekoj od petstotinjak raznih kontrolnih točaka u našim planinama, a računalo im potom samo »obračuna« sve obilaznice koje poznaje i obavijesti ih o napredovanju u njihovu obilasku. Za ljude koji mnogo vremena provode na internetu, sustav se pokazao zanimljivim i korisnim jer daje jasne podatke o tome što bi još trebalo obići da završite započete obilaznice. Naravno da to ne zamjenjuje dobre stare dnevnik i ruke zamrljane od žigova, ali obilaznicima pomaže voditi evidenciju. Ako vas zanima taj sustav, zavirite na spomenutu adresu.

Na adresi www.hpdzeljeznicar.hr/gozjerica/gozjerica.htm smještena je stranica natjecanja u obilaženju obilaznica. Tamo se može pronaći najviše podataka o natjecateljima, ali gotovo ništa o samim obilaznicama. Podaci o njima sastavni su dio priručnika za natjecatelje, koji zasad postoji samo u tiskanom obliku.

Na internetu ćete najviše podataka o obilaznicama naći na stranici www.plsavez.hr/hps/Planinarske_obilaznice, o kojoj se skrbi Komisija za planinarske putove HPS-a. Svakako treba pohvaliti kako pojedince koji su postavili tako cjelovite stranice, tako i sve one koji su do sada radili ili će ubuduće raditi na unaprjeđenju tih stranica. To su, naime, »wiki« stranice i očekuje se od svih planinara koji imaju podatke o obilaznicama da ih upišu na te stranice.

vilima ne piše ništa o digitalnim fotografijama i web-dnevnici.

Da pojasnim! Na internetskim stranicama svojeg planinarskog društva postavio sam web-dnevnik HPO-a sa stotinjak digitalnih snimaka ispred raznih piramida, kamenova, tornjeva i crvenih natpisa. Gledati tolike fotografije stalno jednog te istog lika zaista je naporno i pomalo nastrano, ali kad pomislite koliko je znoja bilo potrebno za sve vrhove, to se nekako može

shvatiti. Dnevnik sam predstavio najširoj javnosti, a ponudio sam ga na uvid i Komisiji za planinarske putove HPS-a. Moram priznati da su me ljudi iz Komisije ugodno iznenadili kad su uredno uvažili moje dokaze i ovjerali mi obilaznicu. Čak su i pohvalili činjenicu da je praktično pregledavati fotografije uredno svrstane i opisane na webu. Odlično! Nadam se da će se nakon ovog slučaja u novim pravilima obilaznice pojaviti nešto kao: »fotografije možete prikazati na webu ili poslati na CD-u...«

S novim tehnologijama ubrzano se mijenja tradicionalan način planinarenja. U mnogim je ruksacima već sva sila elektroničkih uređaja, a eto, ni dnevnik obilaznica nisu više ono što su nekad bili! No, još uvijek valja kupiti tiskani dnevnik (ipak se iz cijene dnevnika plaćaju troškovi znački i žigova), a i ako ne skupljate žigove, u dnevnik treba upisati svoje podatke i nešto kao: www.pdsumar.hr/obilaznice/3 ili www.plsavez.hr/hr/link/hpomestric. I to je to! Zadovoljili ste uvjet, a svoje uspomene na vrhove podijelili sa svima koji ih žele vidjeti.

No, to nije najbitnije. Više od weba, znački i priznanja vrijede trenutci provedeni na vrhovima i ispod njih. To se ne može napraviti na webu, sjedeći ispred računala. I dobro je da je tako!